

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 244.466 van 10 mei 2019
in de zaak A. 225.963/IX-9359**

In zake: Guy DE PAUW
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rika Heijse
kantoor houdend te 9052 Gent
Dorpsstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
scholengroep 21
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marc Stommels en Jan Franssen
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 augustus 2018, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van 11 juni 2018 van de Raad van Bestuur van Scholengroep 21, Vlaamse Ardennen van het Gemeenschapsonderwijs waarbij [...] Guy De Pauw de ordemaatregel ‘Overplaatsing in het belang van de dienst’ wordt opgelegd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 maart 2019.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rika Heijse, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan Fransen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing kortedebattenprocedure

3. De verwerende partij deelt in haar memorie van antwoord mee dat de raad van bestuur van scholengroep 21 op 22 november 2018 de bestreden beslissing heeft ingetrokken.

Door de intrekking van de bestreden beslissing is het voorliggende beroep zonder voorwerp gevallen en “doelloos” geworden, als bedoeld in artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’. Reden waarom het moet worden verworpen.

IV. Kosten

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij vraagt in haar memorie van antwoord om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen. Zij betoogt in dat verband wat volgt:

“Deze intrekking is niet het gevolg van een wijziging van het standpunt van de raad van bestuur over de noodzaak tot overplaatsing in het belang van de dienst van verzoeker, maar is louter het gevolg van het feit dat binnen scholengroep Vlaamse Ardennen geen geschikte plaats gevonden kon worden voor verzoeker, gelet op zijn specifieke bekwaamheidsbewijs. Dit heeft tot gevolg dat op zoek dient gegaan te worden naar een andere scholengroep wiens raad van bestuur bereid gevonden zou worden om mee uitvoering te geven aan de beslissing tot overplaatsing in het belang van de dienst. Geen enkele andere raad van bestuur werd hiertoe bereid gevonden. Dit laatste is niet enkel te wijten aan verwerende partij maar is ook het gevolg van de reputatie die verzoeker reeds heeft opgebouwd.”

5. Verzoeker brengt daar in zijn memorie van wederantwoord het volgende tegen in:

“Deze bewering van de verwerende partij wordt niet gestaafd door bewijsstukken. Het is een loutere bewering die niet als grondslag kan dienen bij de beoordeling wie de kosten en rechtsplegingsvergoeding moet dragen. Het is een discretionaire beslissing van de verwerende partij om de bestreden beslissing zelf in te trekken. Zij kon evenzeer de procedure laten verder lopen om uw Raad te laten oordelen over de middelen. Het is vaste rechtspraak dat wanneer de verwerende partij zelf de beslissing intrekt, zij veroordeeld wordt tot de kosten van het geding en de betaling van de rechtsplegingsvergoeding omdat door de intrekking de verwerende partij er ten oorzaak aan ligt dat het proces zijn voorwerp heeft verloren.”

Beoordeling

6. De voortijdige beëindiging van het proces is het resultaat van een handeling van de verwerende partij en meer bepaald een intrekkingsbeslissing

hetgeen impliceert dat de bestreden beslissing geacht moet worden nooit te hebben bestaan.

Wat de verwerende partij aanbrengt als verklaring voor die intrekking, komt er in wezen op neer dat zij tot de bestreden beslissing is gekomen, zonder eerst nagegaan te hebben of ze wel uitvoerbaar was.

In die omstandigheden overtuigt de verwerende partij niet dat er reden zou zijn om de kosten ten laste van verzoeker te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 mei 2019, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Tiny Temmerman, griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren

IX-9359-4/4